

ל' י ב

חנוך כל גברך כבשׂרך כבָּשָׂר בְּמִזְבֵּחַ

בבנין בשעה שעלו מן הנולא, הרי הכלים מתקדשים להזותם כל' שרת ומקדשים את הניתן לתוכם בכבוד אחת¹⁴², שלכתהיליה יש לקדש הכל' על ידי שימושם בו ברכר שבבר נתקרש, אלא שכשאין לא, יכול לקדש על ידי רבר של חל ותקרש יוקירש באחת¹⁴³, וכתבו אחרונים שאין הלהה כן, אלא אף לכתחלה אפשר לקדש הכל' בדבר שערוין לא נתקרש¹⁴⁴. וכן כתבו אחרונים שעמדות מל' מדה — נתקרשו במרידה ובבלילה, אף ט' ייינונו עזרה¹⁴⁵.

ויש מהריאשונים סוברים שאין כל' שרת מתחנן אלא בעבודה — הפטולה ביר*¹⁴⁴ — ולכן הקלפי השבוי היז עווים את הנורל של שעירוי יומ' ההברוטיס*¹⁴⁵ אינה כל' שרת — אף אם הוא עווים אותה ממתכת*¹⁴⁶ — שבzion שנגרלה אינה עכדרה*¹⁴⁷ אינה מהנכת את הקלפי לעשותה כל' שחרודת*¹⁴⁸, וכתו אחוריים לדעה זו שהזקאק הנרגלה העבדה, אבל אם הוא מקריש מגחה בבל', הרי זה מששאינה טעונה כל' שרת אינה מהנכת בין עיניה עבדה, אבל שטרת ברי לקרש את הדם, אלא מתחדש ומקרקש באחת*¹⁴⁹, לט' שקרוש מנהה שטען כל' שרת*¹⁵⁰, וכן כתבו הראשונים בסביבנים ששבטמךיש שבירן שציר לדרעת לשוחות וקרבות נחליה בכל' שרת ברי לקרש את הדם, אלא שבערעדר שוות בנלי חול ומקריש הדם בקבלה*¹⁵¹, הרי הם קדושים ומקדשים את הדם*¹⁵², שבzion

טפתי"ז ב- כה, שלדרות היה הקהן פקח כלבו דבר צי' קודש
והכלי מתקדש. נ- 140 ירושלמי שם ושם לאי' הפט' שמן,
ווכ"ט בקה"ע שם ושם בפי' שנ' וככ' שאלו הכהנים תורה
ויזומם יב' ואזרע הקברא שם אית' ר' עז'יש' ז' ועט' יש'
ויזומע טופ' דוד דודים יב' ואזרע הקברא שם אית' ר' עז'יש' ז'
ונצ' א' באתים באתים, מרר ב צין' 17.
141 קידוש לברחים תורה וסדר' דוד שם בפי' הוועשנין
וז'י' בית האוצר טערבת ב גלו' ט. נ- 142 שאלו הכהנים
תורה טם. ע"פ רמב"ם שם יתקבב בבחטט בסילאטהם, ווי'
נס' שתקבב טלית רלאיריאת בכהנותם עבורות הנחנכתם,
מקדר' דוד טם, ועי'יש' טליתותן מן מטבח ומרחעת
בבבון צי' דירתם, ואע"מ טליתותן המבאות אינן עכודת, ועי'
תוויא' מנחות טי' וכו' ס"ק ב ציא' הפודירה מינכט חביבי,
אלא קידוש לאשון טיל והפלחה בשיטת המדרורה היא העכודה
ההאנדרת מגיה ושי' קידוש ההלכת מנהותה מה בזבז תורת
הנוראה. ר' א' 144 ואוצר הספרה משנה א' ואות ד. נ- 145 ע"ז א'
ע' ב' בצעיריו ותוב'ם עבדות יוכ'פ' פ"ג ח' שנרגה איננה
עבדה הא ען פ' שפסוחה בור, ועי' שעריו יומם הבפורים.
147 ע' ומוא' שם תומ' הרא' ש' שם, ועי'יש' שאבישר
עבדה הא ען פ' שפסוחה בור, ועי' שעריו יומם הבפורים.
148 ע' יקדרש את הקדרי אם יעשות בה עכודה אחרה. נ- 149 ע'
יע' עלי' מירושלמי, ועי'יש' זאת שאר' ביטחונה
תורה של קדריש לאבוי מוציא להן אע' ישאייה עכודה,
דבר' של קדריש לאבוי מוציא להן אע' ישאייה עכודה
150 ע"ז ש' שהיפ' ר' רמב"ן וולין ג' ו, ועי' ר' רשי' ז'
טומחה יב' ב שקיין בפי' שר ליפוי בצלב הכהנים עכורהם
בבבבנה, ובחות' הרא' ש' שם ב' שאנו ברא' בירן שניהלו
כשחתה בור וועגה עכודה, והבז'ה קניופ' בנט' בבלות

לען

בולם, מתקדשים במלאותם²²⁴, וכן הוכין שישוחחים בו הקרבנות, לדעת הסוברים שהו כל שרתת²²⁵, והוא בכלל כל הכהלים, שאוטם טוניים שעשו משה משיחותם מקדשיהם, ומכאן ואילך עבדותם מהנכמתם²²⁶. וכן בונדריכנהו, לסוברים שאונם ויזאים לחולין על ידי מעיליה²²⁷, מתקדשים בעובנזה²²⁸, ואך לסוברים שאין בהם אלא קדושת דמים ויזאים לחולין בפרוזן או על ידי מעיליה²²⁹, חלה גלויות מורת בגדי החגונה על ידי עבדורה²³⁰.

בראשם מילוטם על ידו גאנזוויזה ב-טוי משנתהן¹⁹.

אין כל שורת מתחנך אלא אם כן הוקדש תחילת בקרושת מה וחלה עליו קדושת רמיון. ג. הענובודה המכונכת ניל הכללים, כיוון שנשתמשו בהם במלאתם, מה קדרשוין, ואף על פי שאין זו עבורה נמורחה⁷², וכי אמרו בירושלמי: כל שורת מקדשים בשעת ההשתמשות⁷³, שאם פינו לתוך כל דבר שנתקרש כבר בכל שורת, הרוי כל מה מתקדש ונעשה כל שורת⁷⁴, שבכל חול, כיוון שהוא מוחלט מן הקודש, הרי זה מתקדש⁷⁵, ואם לא היה להם ובן שכבר מתקדש,

מחולקת הראשונים בדרכו. 126 רשיי סטמה ור' ב.
127 ע"ש מעילה וע' כל שרת. וע' געומ ציון 82.
128 בון דרבנן וזה לא מלה ברבנן. ואנו בפניהם בעבורם

99. הוויה נסחota סוי נסחota און זעניע זקניאת ח'ג שמיטה מטה אונטם, וענ' הוינ' צו מביתה דמלזויים פרשטה א' אונ' זוראכיד שם. 101 ע"ע בענ' שרלה. 102 קרויות ספר בפ' ז

המקיש סוף פ"א, וב"מ ברביבן, שם הי"ח והי"ט.

כללית לדורותה, אך יתכן שהחטuum שלם נמייחו מובהז בימי מיחס הווא מפני שאינו להם תורה כי"ז מובהז, ומאותו טעם אינו עבדתם טקדיםתם מובהז. 134 קדושת זו"ט (כיד"ט

אלג'זין טרי גג כר' תומ' סכחים כן א' ד'ת' תותב זוחבים מ' א' ד'ת' אונחו ודריב'א וח' הו'ז' הולו'ן ג' א' ש'ב' בפלגון, וצ' גור אריה יתולמת בפונ' התשופות פ' ז

אות ה' 135 רבקה'ם כל' המקדש ב"א ח'ו"ב, 136 שין
ונחל וומא כת (כפי תוי') בר' זרמב"ט, ובכ' במקדרת
דור קדשס ס"י ב' אות א', 137 זושג'מי ומאר ג"ז ח'ו
ובנינה פ"ג ח'יא, ועי' שית יצחן שם שמיכאו מפוד
הקדשה הנ"מ, 138 בירוחם עט וטב, ועי' נואר
טפליה נורם'ם וטפ'א גראם' ואות ג', 139 שפט רבע

חגורה בלי מקוש - נ. ג. העבודה המתנית

דילג

עשה בכלו שרת UBODA בטומאה, יש מוחארכונים שבתבונתו שאיפלו היהת UBODA שרודה את הטומאה, לא נתחנן הכהן¹⁶², כלו שרת שמתחנן על ידי שנותן בתוכו מנוח לקדש¹⁶³, כתבו אחרונים שאפק לסתורים שכלי שרות מקדשים שלא לדעתם¹⁶⁴, אינם מתקדשים אלא לדעתם¹⁶⁵.

אוותם כל' שורת הקדושים ומקרשים מבנים
מבחוץ¹⁷, נמתפקו אחרונים בדבר אם על ידי
תשמשם מתקדים בהם מבחן כדי לקרשם¹⁸,
או שעריך להשתמש בחוץ והשלוחן
mobach zohab v'hemotzah chutz v'shalochan v'hazonot,
שמצוה לאחן אותם בעבודות מסויימות¹⁹, לדעת
הסגורים שלא אמרו הדרבים בחזונם לקדשם
בתרות kali shirat²⁰, כתבו אחרונים שלענין
קיורום בתורה kali shirat, רינם בכל kali shirat, שבכל
שעבודתם מהנכמת ולו רוקא בעבודות הללוי²¹,
או שאנך אינם טעוניים עבורה או מלוכה לך רשם,
שבzion שיש להם מקום קבוע במקדש, העמרות
במקומות חזובה מלאותם להתקשרות בפרק²²,
בכריינונה* שעבורתם מהנכמת²³, כתבו
אחרונים שלבישות הבנדיט מהנכמת, ואף על פי
שלא עבר בהם עדין²⁴, שהרי חילבשה עצמה
מצוות האמן²⁵, בהן נרול המתחנן לבונה נדלה
בלבישות בוגרי בקן גרוולג²⁶, כתבו אחרים שאיפילו
הם חדשים שעדין לא נתנו ברא הרים מתקדים
ומקרשים את הבון הנורול בבית אהת²⁷.

שעישוה ב-^ל מלאכה הטעונה בלי שורת הרי זו
חוושה בפנזהה לעשות הכליל לבל שורת^{תא'},
ויש ראשונים שבתו שבעורת קלפי זו
אין אלא כהרגלה זו היא עבורה לדורותה, ואני
קוראים לך : אשר ישרתו לנו^{תא'}.
המוחות : שהקטינו בהן עדת קרת, שנאמר
בזהן : כי קדרש^{תא'}, פירשו הראשונים שאסרו
בחנאה, כי שעשאין כל שורת^{תא'}, שבון שעברנו
בזהן עבorthן מהונכתין^{תא'}, וכן אותה שבתו
ראשונים זאמ עברנו ועשנו בות חוץ למקרש^{תא'}
להקורי בקרבות לה/, ונשתמשו שם בכלים
חרוי אלו^{תנו^{תא'}}, כתבו אהרון הטעם שחלה
עליהם מיתה כל שרת של חמקריש^{תא'}, ויש
מההראשוני חולקים ומוברים שוד שעשה כל
להקטיר בבחוץ באיסור אין מקודש, וכן אותן
המוחות כל עדת קרת לא נעשו כל שרת שידי
קטנות ור' הקטירו^{תא'}, ואין זו עבודה לחכזב.
ויש מן צהירונים שבתו שאן כל שרת
מתהננים : מלאות אלא במקרש אבל לא מוחין
למקדש, וכן אמר : אשר ישרתו נם בקרשיין,
במקדש באשמעין^{תא'}, ויש שבתו בזעת הראשונים
שמלאכה זבורה מוחין למקדש, אף אם יעשה
במקדש א נה בקדשת את הכליל^{תא'},
וז שוא זו : כל שרת מקושים את הפסולין
להקרב^{תא'}, כתבו אהרוןים שאיןו אלא בכל שרת
שבבר נח-ךן, אבל אין מתחנן בשמיין בתוכו
מנצחים פסוד^{תא'}, שהו שלא בדין ושלא במעוררין^{תא'}.